

Zycia Parafii

Pismo Parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie ♦ nr 12 (200) ♦ grudzień 2018 r.

UCIESZMY SIĘ MAŁYM JUBILEUSZEM

Sobór Watykański II w *Dekrecie o środkach społecznego przekazywania myśli* zapisał następujący postulat: *Aby zaś przepoić czytelników w pełni duchem chrześcijańskim, należy tworzyć i rozwijać prawdziwie katolicką prasę (...). Wiernych należy pouczać o konieczności czytania i rozpowszechniania prasy katolickiej dla wyrobienia sobie chrześcijańskiego sądu o wszelkich wydarzeniach.*

Przynajmniej przez dwa dziesięciolecia po zakończeniu Soboru Watykańskiego II realizacja tego postulatu w Polsce napotykała na zasadniczą przeszkodę: opór komunistycznej władzy, która starała się ograniczać nakład i czytelnictwo prasy katolickiej na tyle, na ile było to możliwe (a możliwości mieli wielkie). Dopiero po 1989 roku nastąpił okres szybkiego rozwoju prasy katolickiej, pojawiło się też zjawisko nowe i ważne dla wspólnoty wiernych: **prasa parafialna**. W parafiach Zgromadzenia Księży Misjonarzy zainicjował ją ks. Edmund Karuk CM, który jako proboszcz parafii św. Rodziny w Tarnowie już w 1989 roku rozpoczął wydawanie NASZEJ RODZINY. Zainspirowany przez niego – w 1994 roku podjąłem się wydawania periodyku ZASIEW w parafii Matki Bożej Różańcowej w Pabianicach. Z kolei w naszej parafii ks. proboszcz Jerzy Owsiak CM zainicjował w grudniu 1999 roku wydawanie pisma Z ŻYCIA PARAFII... Gdy po zakończeniu jego posługi w parafii w 2003 roku – wraz z ks. Wojciechem Kałamarzem CM przejmowaliśmy wydawanie parafialnego pisma (od 17. numeru), wkrótce przekształconego w miesięcznik, nie sądziliśmy, że przyjdzie nam razem wydawać jego 200. numer. A stało się tak!

Dziś dziękuję Bożej Opatrzności, i wszystkim Osobom, które wspierały nasze pismo pisząc teksty, wysyłając listy, przekazując uwagi, a także pochwały i dobre rady. I życzę sobie i Czytelnikom, by miesięcznik zawsze spotykał się z Waszym uznaniem, służąc pogłębieniu wiary i chrześcijańskiej więzi wiernych, którzy zechcą po niego sięgać.

ks. Bogdan Markowski CM
redaktor naczelny

W numerze znajdziemy:

- ♦ Kto jest kim... w parafii 2
- ♦ W L'utynie czyli zagadka 8
- ♦ «Śląska» pielgrzymka parafialna... 9
- ♦ Śp. Jan Rybarski (1941-2018) .. 11
- ♦ Ważne informacje 11
- ♦ Informacje i kalendarium 12

Na ilustracji:

**Benozzo Gozzoli (1420-1497),
Nawrócenie św. Augustyna
(Tolle, lege = bierz, czytaj)**

KTO JEST KIM... W PARAFII – NOWA EDYCJA

W 8. numerze naszego pisma (z 2000 roku), pod hasłem *Kto jest kim... w parafii Najświętszej Maryi Panny z Lourdes*, przedstawieni zostali wszyscy pracujący wówczas w parafii księża. Co zapamiętali doskonale najstarsi Czytelnicy naszego pisma. I oni, i młodszy Czytelnicy od czasu do czasu upominali się o powtórkę. Udało się tego dokonać w jubileuszowym numerze naszego pisma.

Ksiądz proboszcz Jacek Kuziel CM

Ks. proboszcz Jacek Kuziel CM urodził się w Tarnowie w 1969 roku. Jego rodzinną parafią jest parafia św. Rodziny, którą prowadzą od początku jej istnienia Księża Misjonarze. Ukończył najpierw szkołę podstawową, a następnie Technikum Mechanizacji Rolnictwa. Po szkole średniej wstąpił do seminarium Księża Misjonarzy w Krakowie. Obronił pracę magisterską na temat: *Stanowisko Stolicy Apostolskiej wobec istotnych zagadnień ideologii masonskiej*. W roku 1996 został wyświęcony na kapłana i rozpoczął działalność duszpasterską w parafiach misjonarskich: pracował przez rok w Nowogrodzie Bobrzańskim, następnie 5 lat w Bazylice św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy, gdzie oprócz obowiązków katechety oraz duszpasterstwa dzieci i młodzieży podjął także pracę kapelana w szpitalu dziecięcym, później pracował przez 6 lat w Hłowej koło Żagania, a kolejne 3 lata przepracował w sąsiedniej parafii pw. bł. Anieli Salawy. W latach 2009—2012 był radcą prowincji polskiej Zgromadzenia Księża Misjonarzy, a w latach 2007—2017 piastował stanowisko dyrektora Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej w Polsce. W niedzielę 19 czerwca 2011 roku objął kanonicznie urząd proboszcza naszej parafii (i jednocześnie superiora tutejszego domu Zgromadzenia). W parafii jest opiekunem Wspólnoty Żywego Różańca, Chóru Mariańskiego i Wspólnoty dla Intronizacji NSPJ.

Ksiądz
Bogdan
Markowski CM

Ks. Bogdan Markowski CM urodził się 12 października 1954 roku w Żaganiu (lubuskie), tam też ukończył Szkołę Podstawową nr 5 i Liceum Ogólnokształcące (obecnie im. Stefana Banacha). Do seminarium internum Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie został przyjęty w roku 1973. Świecenia kapłańskie przyjął w kościele seminaryjnym w Krakowie na Stradomiu, z rąk ks. bpa Stanisława Smoleńskiego, w dniu 26 kwietnia 1980 roku. Zawsze pracował w duszpasterstwie parafialnym: w parafii NMP Różańcowej w Pabianicach (w latach 1980-1986 i ponownie w latach 1989-1998 jako proboszcz parafii i superior tamtejszego domu Zgromadzenia) i w parafii NMP z Lourdes w Krakowie (w latach 1986-1989 i od 1998 roku do chwili obecnej).

Od 1998 roku niezmiennie jest asystentem tutejszego domu Zgromadzenia i wikariuszem parafii. Podejmuje posługę w kancelarii parafialnej, jest opiekunem Stowarzyszenia Miłosierdzia, od 2003 roku jest redaktorem naczelnym *Z Życia Parafii...*, a od 2011 roku prowadzi Kronikę Parafialną. Jest opiekunem trzech kręgów Domowego Kościoła (oazy rodzin), a od 2017 roku pełni funkcję moderatora rejonowego. Zawsze był opiekunem ministrantów i nadal podejmuje uprawianie turystyki – bardziej krajoznawczej, aniżeli pieszej – w towarzystwie swoich podopiecznych (którzy twierdzą, że na trasie zwiedzania niezmiennie muszą być trzy obiekty: cerkiew, cmentarz i linia kolejowa).

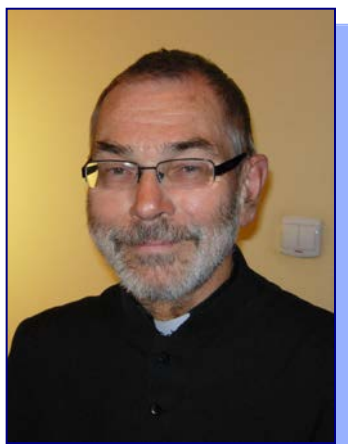
Od zawsze zapisywał swoje homilie i konferencje. W roku 2009 wydał *Aktualności nieco omszale*, które były zbiorem felietonów o bardzo zróżnicowanej tematyce, a w roku 2014 krótką opowieść o życiu św. Wincentego a Paulo (*Życie św. Wincentego a Paulo*). Jest także autorem broszur o historii misjonarskich parafii: w Pabianicach i tutejszej. Obecnie przygotowuje do wydania kolejny zbiór felietonów i tekstów na różne okazje. Zaś jego niegdysiejsze zainteresowanie literaturą science-fiction dziś już należy do historii.

**Ksiądz
Jacek
Hareńczyk CM**

Ks. Jacek Hareńczyk CM urodził się 3 sierpnia 1962 roku w Oświęcimiu. Śluby święte w Zgromadzeniu Księża Misjonarzy złożył 20 lutego 1988 roku, a święcenia kapłańskie przyjął 27 maja 1989 roku w kościele św. Krzyża w Warszawie, z rąk biskupa Stanisława Kędziory – warszawskiego biskupa pomocniczego. Po święceniach pracował w parafiach w Trzcielu (1989—1990), Żmigrodzie (1990—1993), Skwierzynie (1993—2001), Witoszynie (2001—2003), w sąsiedniej parafii bł. Anieli Salawy (2003—2013) i w Zakopanem na Olczy (20013—2018). Po wypadku samochodowym w dniu 28 listopada 2017 roku – cały czas jest intensywnie leczony i rehabilitowany. W 2018 roku jako rekonwalescent został skierowany do tutejszego domu Zgromadzenia Księża Misjonarzy.

**Ksiądz
Zbigniew
Kopciński CM**

Ks. Zbigniew Kopciński CM urodził się 14 maja 1944 roku w Ojcowie. Do Zgromadzenia Księża Misjonarzy został przyjęty 27 września 1965 roku. Święcenia kapłańskie z rąk ks. bpa Albina Małysiaka przyjął w kościele seminaryjnym w Krakowie na Stradomiu w dniu 17 czerwca 1972 roku.

Pracował na misjonarskich parafiach w Grodkowie (1972—1975), Trzcielu (1976—1978) i Tarnowie (1978—1981), z przerwą na pobyt w Paryżu, na przygotowanie do pracy misyjnej na Madagaskarze, której ostatecznie nie podjął. Od 1981 roku przez kolejne 22 lata pracował w Bydgoszczy, zarówno w parafii św. Wincentego a Paulo, jak i w nowej parafii Zmartwychwstania Pańskiego.

W roku 2003 został oddelegowany do Krakowa dla służby na Drodze Neokatechumenalnej (jako katechista wędrowny), w rejonie archidiecezji krakowskiej i diecezji bielsko-żywieckiej. W latach 2006—2010 podejmował także posługę kapelana DPS im. Helclów. Od wakacji 2013 roku przynależy do domu Zgromadzenia w naszej parafii i, w miarę możliwości, pomaga w pracy duszpasterskiej (m.in. jest moderatorem jednego kręgu Oazy Rodzin i opiekunem Wspólnoty «Latość»).

**Ksiądz
Andrzej
Telus CM**

Ks. Andrzej Telus CM urodził się 13 grudnia 1975 roku w Skwierzynie. Tam ukończył Szkołę Podstawową nr 1 i Liceum Ogólnokształcące im. Leona Kruczkowskiego. Tam też – od III klasy szkoły podstawowej był ministrantem, a potem lektorem w prowadzonej przez Księża Misjonarzy parafii św. Mikołaja; zaangażował się również w działalność oazy młodzieżowej. W 1994 roku podjął przygotowanie do kapłaństwa w seminarium internum (nowicjacie) Zgromadzenia Misji w Krzeszowicach, a następnie studia filozoficzne i teologiczne w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie na Stradomiu. Święcenia kapłańskie przyjął 19 maja 2001 roku z rąk ks. abpa Tadeusza Gocłowskiego, po czym został skierowany do pracy w parafii św. Rodziny w Tarnowie. We wrześniu 2001 roku został mianowany krajowym moderatorem ruchu „Światło-Życie” w Zgromadzeniu Misji. We wrześniu 2005 roku podjął posługę duszpasterską w naszej parafii.

W naszej parafii przez osiem lat był katechetą uczniów VII Liceum Ogólnokształcącego, prowadził przygotowanie do bierzmowania dla klas II gimnazjalnych, był drugim duszpasterzem akademickim w DA «Na Miasteczku» do 2012 roku (obok ks. Antoniego Miciaka), zajmował się oazą młodzieży (była to jedna wspólnota oazowa, łącząca młodzież naszej parafii i parafii bł. Anieli Salawy). W latach 2008—2012 studiował homiletykę na UPJPII w Instytucie Liturgicznym, jak również w latach 2008—2010 retorykę na UJ (w kwietniu bieżącego roku obronił licencjat kościelny z homiletyki).

KTO JEST KIM... W PARAFII – NOWA EDYCJA

Od 2012 roku jest głównym duszpasterzem akademickim. Wraz ze studentami prowadzi przygotowanie do bierzmowania dla uczniów klas siódmych. Jest opiekunem jednego kręgu Domowego Kościoła (oazy rodzin), jak również duszpasterzem wspólnoty dorosłych Góra Oliwna. Koordynuje ewangelizacyjne Kursy Alfa, prowadzone dla studentów i dorosłych. Ma wszechstronne zainteresowania: lubi podróżować, czytać książki, kocha muzykę w różnych odmianach, jego pasją jest śpiew i gra na gitarze, uprawia sporty letnie i zimowe, kocha góry i od wielu lat zapala tą miłością studentów naszego DA. Imieniny obchodzi w święto swojego Patrona – czyli 30 listopada.

**Ksiądz
Wojciech
Kałamarz CM**

Ks. Wojciech Kałamarz CM urodził się 24 listopada 1974 roku w Dębicy. Tutaj ukończył szkołę podstawową i Szkołę Muzyczną I stopnia, grał w orkiestrze, śpiewał w chórze, był ministrantem i kantorem w parafii pw. św. Jadwigi. Liceum Muzyczne w klasie klarnetu ukończył z wyróżnieniem w Rzeszowie w 1993 roku, z chórem reprezentacyjnym Cantores Resovienses koncertował w kraju i za granicą, grał też w kapeli Zespołu Pieśni i Tańca oraz krótko w orkiestrze miejskiej w Dębicy. We wrześniu 1993 roku wstąpił do Zgromadzenia Misji. W październiku 1997 roku rozpoczął także studia w Akademii Muzycznej w Krakowie. Po obronie pracy magisterskiej pisanej na seminarium z filozofii religii (ocena recenzenta – bardzo dobry plus), dnia 20 maja 2000 roku z rąk ks. bpa Antoniego Długosza przyjął święcenia kapłańskie. Przez krótki czas mieszkał na Stradomiu, po czym został przeniesiony do parafii pw. bł. Anieli Salawy w Krakowie, gdzie zajmował się m.in. Liturgiczną Służbą Ołtarza, Akcją Katolicką, gazetką parafialną, katechezą w XXXI Liceum Ogólnokształcącym oraz kontynuował magisterskie studia muzyczne. W marcu 2003 roku zdał egzamin dyplomowy z Muzyki Kościelnej, w kwietniu zdał egzamin z drugiej specjal-

ności – z Dyrygentury Chóralnej i Wokalno-Instrumentalnej. W czerwcu obronił pracę magisterską pisaną na seminarium z etnomuzykologii i otrzymał dyplom Akademii Muzycznej z wynikiem celującym i tytułem magistra sztuki. W październiku 2003 roku podjął wykłady z muzyki kościelnej w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy, a rok później rozpoczął studia doktoranckie z muzykologii na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Po uzupełnieniu studiów doktoranckich, w Papieskiej Akademii Teologicznej w 2009 roku obronił doktorat z nauk humanistycznych w zakresie historii. W 2007 roku podjął współpracę z PAT w przekształconym rok później Międzyuczelnianym Instytucie Muzyki Kościelnej. Wykładał na tej uczelni do 2015 roku historię muzyki powszechnej okresu starożytnego, średniowiecza, renesansu, baroku, klasycyzmu, romantyzmu, XX wieku, oraz historię muzyki polskiej od średniowiecza do współczesności. Prowadził także zajęcia z analizy dzieł muzyki religijnej (msza, requiem, oratorium, pasja, motet), spełniał wiele zadań administracyjnych, był sekretarzem redakcji naukowego czasopisma Pro Musica Sacra. Krótko wykładał w Międzyzakonnym Instytucie Katechetycznym oraz w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Paulinów, od 2017 roku wykłada w WSD Księży Sercanów w Stadnikach, w 2018 roku miał wykłady na Podyplomowych Studiach z Monodii Liturgicznej UPJPiI. W 2012 roku został redaktorem naczelnym *Śpiewnika kościelnego* ks. Jana Siedleckiego i przygotował XLI jego wydanie, które w 2016 roku zostało zatwierdzone przez Kościół i uznane przez Episkopat Polski jako ogólnopolski śpiewnik liturgiczny.

Od 2005 roku należy do Archidiecezjalnej Komisji ds. Muzyki Kościelnej w Krakowie, od 2006 roku do Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych oraz Związku Kompozytorów Polskich (do dwóch sekcji: kompozytorów i muzykologów). Jest autorem 146 różnych publikacji, w tym kilkunastu książek, zbiorów nutowych, nadto artykułów naukowych, felietonów, artykułów publicystycznych. Skomponował kilkaset kompozycji chóralnych, wokalno-instrumentalnych, instrumentalnych, kameralnych i symfonicznych oraz elektronicznych. Zdobył kilka nagród kompozytorskich na międzynarodowych i ogólnopolskich konkursach oraz Nagrodę Główną Związku Kompozytorów Polskich w dziedzinie muzykologii – Nagrodę im. Ks. prof. Hieronima Feichta CM. Został także odznaczony medalem zasługi dla Archidiecezji Krakowskiej. Współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie. W ramach *Projektu Rej 2005* zrealizował utwór *Modlitwa zawierzenia* na baryton solo, dwa tria smyczkowe i taśmę. W 2014 roku rozpoczął także współpracę z Polskim Wydawnictwem Muzycznym.

Jego utwory były wykonywane m.in. na festiwalach w Poznaniu, Krakowie, Warszawie, Sanoku, Czeladzi, Rumi, w Preveza (Grecja) i w Rochester (USA), a także na uroczystościach beatyfikacyjnych s. Marty Wieckiej we Lwowie. Z inicjatywy przyjaciół, w niedzielę 21 marca 2010 roku, w Sali Fontany Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, odbył się jego koncert kompozytorski, podczas którego został wykonany cały *Tryptyk Pasyjny*, czyli: *Tristis est anima mea*, *Motet pasyjny* i *Stabat Mater*. Warto wspomnieć jeszcze inne ważniejsze wykonania: *Słowiańskiego Papieża* oraz *Niepokalaną Królową* wykonał Chór Polskiego Radia w bazylice archikatedralnej pw. św. Jana w Warszawie, *Modlitwę za Ojczyznę* podczas Mszy św. inauguracyjnej prezydenturę Andrzeja Dudy również w katedrze pw. św. Jana w Warszawie wykonał Chór Mariański pod dyr. Jana Rybarskiego, a w maju 2018 roku na Festiwalu Legnica Cantat chór Dominanta Uniwersytetu Ekonomicznego prawił jego *Modlitwę św. Hildegardy* na 8-głosowy chór mieszany *a cappella*. Kompozycje ks. Wojciecha znalazły się na wielu płytach, m.in. autorskiej zawierającej pieśni o żołnierzach wyklętych do słów Barbary Lipińskiej-Postawa wydanej w 2017 roku, czy kilkanaście autorskich opracowań chóralnych pieśni ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy (2017).

Ks. Wojciech interesuje się historią, sztuką (architektura i malarstwo), lubi chodzić po górach oraz poznawać nowe miejsca, kulturę i obyczaje. W ostatnich latach w czasie urlopu, sukcesywnie zwiedza krainy geograficzne w Polsce (Kotlina Kłodzka, Kotlina Jeleniogórska, Warmia, Kaszuby, Beskid Niski – Łemkowszczyzna).

W naszej parafii jest drugi raz (pierwszy raz był w latach 2003-2011, obecnie od 2015 r.). W tym roku został ekonomem domu i parafii, opiekunem Stowarzyszenia Cudownego Medalika, pomaga w Duszpasterstwie Akademickim, w redakcji gazety parafialnej, wyklada w wymienionych wyżej seminariach.

**Ksiądz
Krzysztof
Dura CM**

Ks. Krzysztof Dura CM urodził się w Bydgoszczy, 30 września 1957 roku. Tam, w misjonarskiej parafii pw. św. Wincentego a Paulo, rodziło się i dojrzewało jego powołanie. Po studiach filozoficzno-teologicznych w Krakowie, 25 maja 1991 roku otrzymał z rąk ks. bpa Tadeusza

Gocłowskiego CM święcenia kapłańskie. Bezpośrednio po święceniach pracował w Trzcielu, jako katecheta. Następnie – również jako katecheta – duszpasterzował w Warszawie, w parafii św. Krzyża. Od 1997 roku przebywał w Grodkowie, w diecezji opolskiej, a od sierpnia 1999 roku mieszkał w tutejszym domu Zgromadzenia. Podejmując pracę rekolekcyjno-misyjną na terenie całego kraju, jednocześnie nadal pogłębiał swoją wiedzę, studiując homiletykę na PAT w Krakowie i – w miarę możliwości – pomagał w pracy parafialnej. Po krótkim epizodzie „bydgoskim” (w latach 2013-2014 przynależał do domu Zgromadzenia przy parafii pw. św. Wincentego w Bydgoszczy) – w 2014 roku powrócił do naszej parafii. W 2013 roku został mianowany dyrektorem Grupy Misyjnej. Aktualnie kieruje działalnością Grupy Misyjnej, której powierzono prowadzenie misji świętych związanych z peregrynacją ikony Matki Bożej Częstochowskiej na terenie diecezji bydgoskiej, i prowadzi tam misje święte.

**Ksiądz
Paweł
Dobroszek
CM**

Ks. Paweł Dobroszek CM mimo tego, że (ze względu na remont szpitala) urodził się dnia 16 sierpnia 1966 roku w Zgierzu – pochodzi z Pabianic. Tam też spędził swoje dzieciństwo i początki młodości. Będąc przez wiele lat ministrantem i lektorem w parafii prowadzonej przez księży ze Zgromadzenia Misji, z bliska przyglądał się ich pracy i tak powoli rodziło się jego powołanie. Po zdaniu matury, w roku 1985 wstąpił do seminarium Zgromadzenia Misji w Krakowie, które ukończył przyjmując święcenia kapłańskie w dniu 1 maja 1992 roku z rąk ks. bpa Pawła Sochy. Po święceniach przez blisko dwa lata pracował w Nowogrodzie Bobrzańskim jako katecheta, będąc także kapelanem pobliskiego więzienia. Następnie siedem lat pracował w Warszawie, w parafii św. Krzyża, gdzie oprócz katechizacji pełnił funkcję ekonomy. W latach 2001—2003 swoją posługę pełnił w Bydgoszczy, w bazylice św. Wincentego a Paulo, będąc ekonomem, katechetą i duszpasterzem akademickim.

KTO JEST KIM... W PARAFII – NOWA EDYCJA

Od lipca 2003 roku pracował w naszej parafii: podjął obowiązki ekonoma domu i katechety w VII Liceum Ogólnokształcącym, pomagając również w duszpasterstwie akademickim. W czerwcu 2006 roku został mianowany superiorem i proboszczem parafii św. Michała Archanioła w Grodkowie.

W lipcu 2008 roku powrócił do naszej parafii podejmując ponownie obowiązki ekonoma domu (do 2011 roku) i katechety VII LO. Obecnie ks. Paweł jest także katechetą w przedszkolu «Iskierka» przy ul. Staffa, koordynatorem i katechetą nauk przedmażeńskich oraz prowadzi bezpośrednio przygotowanie młodzieży do przyjęcia sakramentu bierzmowania. Od roku 2000 jest animatorem międzynarodowego stowarzyszenia „Spotkania Małżeńskie”, w ramach którego każdego roku współprowadzi 3—4 serie rekolekcji dla małżonków, a ostatnio także „Wieczory dla zakochanych”, które są formą przygotowania narzeczonych do zawarcia sakramentu małżeństwa. Interesuje się psychologią i sportem. Bardzo lubi zwierzęta, dlatego też od trzech lat zamieszkuje z nim jego przyjaciel Hogar (terier pszeniczny: *na zdjęciu*).

**Ksiądz
Marek
Krawczyk CM**

Ks. Marek Krawczyk CM, najstarszy z trojga rodzeństwa, urodzony w 1971 roku, lata dzieciństwa i edukacji szkolnej spędził w Jaworznej, miejscowości u podnóża góry Jaworz w Beskidzie Wyspowym. Po maturze w Liceum Ogólnokształcącego nr 1 im. W. Orkana w Limanowej w 1990 roku podjął decyzję wstąpienia do Zgromadzenia Misji. Drogę do kapłaństwa w Zgromadzeniu Misji rozpoczął w seminarium internum w Krzeszowicach, którą następnie kontynuował studiując nauki filozoficzne i teologiczne w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie na Stradomiu. Siedmioletnią drogę przygotowań zwieńczyły święcenia kapłańskie otrzymane z rąk ks. abpa Tadeusza Gocłowskiego dnia 17 maja 1997 roku. Pierwszy rok kapłaństwa przeżywał w parafii pw. św. Trójcy w Żmigrodzie k. Wrocławia. Po roku decyzją przełożonych został skierowany na specjalistyczne studia z filozofii na Papiejskim Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu *ANGELICUM*

w Rzymie, zakończone stopniem doktora w roku 2004. Po powrocie do Polski zdobyłą wiedzą i znajomością innych kultur dzielił się z młodzieżą w Liceum Ogólnokształcącym w Centrum Edukacyjnym *Radosna Nowina 2000* w Piekarach k. Krakowa jako katecheta i duszpasterz, z klerykami jako wykładowca podczas zajęć w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie, w Wyższym Misyjnym Seminarium Duchownym Księży Sercanów w Stadnikach oraz w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej. Kolejnym etapem na drodze naukowego i osobowego rozwoju było półtoraroczne stypendium na *DePaul University* w Chicago w USA. Obecny etap określania drogi życiowej, kapłańskiej i naukowej, od roku 2010 ma miejsce w tutejszej parafii i w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy na Stradomiu.

Swego określenia, jak i inspiracji życiowych ks. Marek szuka zgłębiając filozoficzną problematykę ludzkiej świadomości, osobowości, umysłu i śmierci; studiując języki obce: włoski, niemiecki, angielski i hiszpański. Ze swoimi ograniczeniami mierzy się w górach (Tatry, Alpy, Andy, Alaska) podczas wspinania latem i zimą, biegając maratony uliczne i górskie. Ceni sobie naturalność i prostotę bycia, jego surowość, wyrazistość aż do granic; stąd też thrash metal i unblack metal jest jego muzyką, jak i stylem. Dobro uczynione jest usprawiedliwieniem naszego życia, dlatego też stara się nim dzielić pełniąc posługę kapłańską, jak i inspirując młodych ludzi do zmagania ze sobą podczas zajęć grupy wspinaczkowej Vincentpower. Motto jego życia kapłańskiego (z obrazka prymitywnego) brzmi: *Z Tobą, Panie, jest Twa mądrość. Wyślij ją ze świętych niebios Twoich, aby była ze mną i ze mną pracowała.*

**Ksiądz
Jacek
Piotrowski
CM**

Ks. Jacek Piotrowski CM urodził się 5 kwietnia 1983 roku w Warszawie. Jak św. Wincenty a Paulo ma piątkę rodzeństwa i jak On jest także trzecim dzieckiem. Pochodzi z parafii, w której pracują księża diecezjalni.

Z misjonarzami ks. Jacek spotkał się w XXXVII Liceum Ogólnokształcącym im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie, w którym katechetami byli właśnie Misjonarze św. Wincentego a Paulo. Co ciekawe, na naszej parafii spotkał swoich dwóch katechetów: ks. Paweł Dobroszek CM katechizował go w klasach 1-3 liceum, a ks. Jarosław Zieliński CM w klasie maturalnej. Po zdanej maturze w 2002 roku wstąpił do seminarium internum i tak rozpoczęła się wielka przygoda w Zgromadzeniu Misji. W 2009 roku święcenia kapłańskie przyjął z rąk biskupa Józefa Guzdkę i rozpoczął posługę z Bazylice św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy. Był tam opiekunem służby liturgicznej, a także katechetą w Państwowym Zespole Szkół Muzycznych oraz w Zespole Szkół Mistrzostwa Sportowego. Pełnił funkcję kapelana juniorów CWZS „Zawisza” oraz WKS „Zawisza” (obecnie Ekstraklasa). Przygotowywał także młodzież do sakramentu bierzmowania.

Obszarem zainteresowania ks. Jacka jest pedagogika i formacja, w szczególności okres adolescencji. W pracy magisterskiej z pedagogiki chrześcijańskiej pod kierunkiem ks. prof. Janusza Mastalskiego zajął się tematyką domów dziecka. W 2015 roku obronił licencjat kościelny z zakresu teologii praktycznej. Od 2017 roku jest słuchaczem w Szkole Wychowawców Seminariów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych im. św. Jana Pawła II.

Ksiądz Jacek wraz z ks. Piotrem Klimczakiem CM, ks. Andrzejem Gieroniem CM i ks. Pawłem Jakóbcem CM od 2012 roku tworzyli Grupę Młodzieżowo-Powołaniową oraz zespół Kapela.N. W 2016 roku ks. Jacek został mianowany prowincjalnym duszpasterzem ds. powołań i zakończył współpracę z zespołem Kapela.N. Od 2018 roku jest także przedstawicielem Europy ds. powołań w ramach Zgromadzenia Misji. Obecnie ściśle współpracuje z Biurem Komunikacji Kurii Generalnej Zgromadzenia Misji w Rzymie oraz z ks. bpem Markiem Solarczykiem w Krajowej Radzie ds. Powołań KEP.

W 2012 roku ks. Jacek mieszkał w Centrum Edukacyjnym „Radosna Nowina 2000” gdzie pomagał duszpastersko. W 2013 roku został skierowany do naszej parafii, gdzie także pomaga w duszpasterstwie. Niestety, z powodu obowiązków często jest nieobecny w parafii.

Ksiądz Jacek interesuje się dobrą muzyką, sportem oraz człowiekiem i jego psychicznym oraz duchowym funkcjonowaniem w dzisiejszym świecie. Imieniny obchodzi w tym samym dniu co Ksiądz Proboszcz.

W naszej parafii od 2011 roku posługuje również ks. **Mariusz Czajkowski CM**, wikariusz parafii i odpowiedzialny za kancelarię parafialną.

**Ksiądz
Piotr
Klimczak CM**

Ks. Piotr Klimczak CM urodził się 11 lipca 1980 roku w Brzegu, ale jego miejscowością rodzinną jest Grodków. Był gorliwym ministrantem i lektorem, przechodził formację we wspólnocie ruchu „Światło-Życie”. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Grodkowie, a szkołę średnią kończył w Brzegu, z zawodu jest elektromechanikiem urządzeń przemysłowych ☺. Do Zgromadzenia Misji wstąpił w 2000 roku. Śluby święte w Zgromadzeniu Księży Misjonarzy złożył w Krakowie na Stradomiu 8 grudnia 2005 roku. Święcenia kapłańskie z rąk ks. kardynała Stanisława Dziwisza otrzymał tamże 19 maja 2007 roku.

Przez pierwszy miesiąc kapłaństwa zastępował kapelana w Szpitalu Klinicznym Przemienienia Pańskiego w Poznaniu. Pracował jako katecheta w Słubicach (2007—2011), a następnie w CE *Radosna Nowina* 2000 w Piekarach jako katecheta i duszpasterz młodzieży. W latach 2010—2012 pełnił funkcję Prowincjalnego Koordynatora Duszpasterstwa Ministrantów, a w latach 2012—2016 został powołany do Grupy Młodzieżowo-Powołaniowej. W 2016 roku został skierowany do pracy w naszej parafii. Jest katechetą w Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 12 i Szkole Podstawowej z Oddziałami Sportowymi nr 5, przygotowując dzieci z klas trzecich do I Komunii Świętej. Pomaga w DA «Na Miasteczku» opiekując się wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym „Nazaret” oraz wolontariatem „Projekt a Paulo”.

Do tutejszego domu Zgromadzenia przynależy także ks. **Jacek Moryto CM**, który „od zawsze” związany był z naszą parafią. Po poważnym wypadku, któremu uległ we wtorek 3 lipca 2018 roku – obecnie przebywa na Oddziale Stacjonarnym Medycyny Paliatywnej przy ul. Wielickiej.

Ks. Jacek Moryto CM

W
L'UTINIE
CZYLI
MAŁA
SŁOWACKA
ZAGADKA

Co na zdjęciu?
Oto jest zagadka...

To od początku była zagadka. Powyższe zdjęcie pokazywałem ministrantom z pytaniem: **co przedstawia?** Żaden nie zgadł. Może dlatego, że byli to najmłodsi, którzy jeszcze nigdy ze mną nie nawiedzali cerkwi. Bo – oczywiście – rzecz dzieje się w cerkwi. Dokładniej: w grekokatolickiej **bazylice pw. Zaśnięcia Najśw. Maryi Panny w L'utinie** na Słowacji. Dodać należy, że świątynia jest najważniejszym sanktuarium maryjnym dla 170 tysięcy słowackich grekokatolików, zamieszkujących najważniejszą, preszowską eparchię (diecezję). Kieruje nią władca Ján Babjak SJ – zwierzchnik Kościoła grekokatolickiego na Słowacji (w skład którego wchodzi jeszcze dwie mniejsze eparchie: koszycka i bratysławska).

Jest **sobota 23 czerwca 2018 roku**. Młodzi mężczyźni, w szatach diakońskich właściwych dla rytu bizantyjskiego, oczekują, by za chwilę w lutińskiej bazylice otrzymać święcenia kapłańskie z rąk ks. arcybiskupa Jána Babjaka. W tym momencie z uwagą słuchają pouczenia swojego biskupa. **Co im mówi?**

To może najpierw druga zagadka. Gdy pytani przeze mnie ministranci wiedzieli już, że młodzi mężczyźni to diakoni oczekujący święceń kapłańskich – otrzymali kolejne pytanie: **kim są dziewczęta/kobiety, które siedzą za nimi?** Tu mnie chłopcy zaskoczyli. Szybko się domyślali: **to są ich żony!** Mieli rację. W uroczystości święceń kapłańskich żony towarzyszą swoim mężom. Ponieważ duchowni diecezjalni w Kościołach wschodnich – inaczej niż zakonnicy – są ludźmi żonatymi. Oczywiście, zgodnie ze starochrześcijańską tradycją wchodzi w związki małżeńskie przed przyjęciem święceń diakonatu i po ich przyjęciu już ożenić się nie mogą (ksiądz-wdowiec nie ma więc możliwości zawarcia ponownego małżeństwa). Dlatego ks. arcybiskup

Ján Babjak mówił do nich: *Pán Ježiš z lásky dáva a pozýva vás, aby ste neustále rástli vo viere, a to aj so svojou manželkou a raz, keď vám Pán požehná, aj s deťmi.* Co się tłumaczy: *Pan Jezus z miłości daje i wzywa was, abyście nieustannie wzrastali w wierze, również razem z waszymi małżonkami, a kiedy wam Pan pobłogosławi, również z waszymi dziećmi.*

Dlaczego to zdjęcie? Ono wydało mi się bardzo urocze (można je zobaczyć bliżej w fotogalerii na stronie: www.grkatpo.sk). **Dlaczego urocze?** Ponieważ z tych młodych mężczyzn emanuje radość i prostota. Chciałoby się dodać: dziecięca radość i prostota. W gładko wygolonych twarzach i prostych fryzurach wyglądają co najwyżej na absolwentów liceum, którzy przed chwilą zdali maturę – a oni mają pewnie przynajmniej 26 lat, bo kilka lat studiów teologicznych za sobą i przynajmniej rok przerwy na poszukiwanie (!) odpowiedniej kobiety i zawarcie związku małżeńskiego, i niedawno zawarte małżeństwo. Ale ich żony sprawiają podobne wrażenie. Żadnych wyszukanych fryzur, widocznego malowania, skromne sukienki. Wyglądają, jakby dopiero co wróciły ze szkoły, z pytaniem, w czym mogą pomóc w domu. Kobiety jak z listu św. Pawła do jego ucznia Tymoteusza: *w skromnym odzieniu, niech się przyodzabiają ze wstydlivością i umiarem, nie przesadnie zaplatanymi włosami albo złotem czy perłami, albo kosztownym strojem, lecz przez dobre uczynki, co przystoi kobietom, które się przyznają do pobożności (1 Tm 2, 9-10).* Emanujące radością i prostotą. Chciałoby się dodać: dziecięcą radością i prostotą.

Puenta? Będzie i puenta. Życzyłby wszystkim parom takiej radości i prostoty, przed ślubem, w czasie ślubu i po ślubie.

ks. Bogdan Markowski CM

«ŚLĄSKA» PIELGRZYMKA PARAFIALNA

W sobotę, 6 października, ks. proboszcz Jacek Kuziel o godz. 7.00 wraz z grupą wiernych wyruszył na pielgrzymkę parafialną do sanktuariów: Matki Bożej w Piekarach Śląskich, na Górze św. Anny i św. Jacka w Kamieniu Śląskim.

Góra św. Anny to najśłynniejsze sanktuarium na Śląsku Opolskim. Na jej szczycie już w XV wieku została zbudowana drewniana kapliczka i już wówczas była tam figura św. Anny. W 1656 roku miejscem zaopiekowali się franciszkanie, w 1673 roku konsekrowano kościół św. Anny, a w 1980 roku – na 500-lecie istnienia sanktuarium – kościół decyzją papieża Jana Pawła II został podniesiony do godności bazyliki mniejszej. Na Górze św. Anny jest też Kalwaria ze stacjami Męki Pańskiej i 40 kaplic. Miejsce to co roku odwiedza 400 tysięcy wiernych.

Figura św. Anny jest nieduża (tylko 52 cm) i cieszy się niezwykłą czcią wiernych. Wyrzeźbił ją nieznaną artysta w drzewie bukowym w II połowie XV wieku. W średniowieczu istniał zwyczaj łączenia w jednej rzeźbie trzech postaci. Pośrodku stoi więc starsza kobieta z dwójkiem dzieci na rękach: na lewej ręce trzyma swą córkę – Najświętszą Maryję Pannę, a na prawej swego wnuka – Pana Jezusa. Figurę o takim układzie postaci określono mianem «Samotrzecia». Można tłumaczyć to w ten sposób, że św. Anna „sama jest trzecia”, bo na pierwszym planie ukazuje Jezusa i Maryję.

Główna uroczystość odpustowa obchodzona jest 26 lipca: wtedy figurę św. Anny w procesji przenosi się do Groty Lurdzkiej, gdzie odbywa się liturgia. Uroczystości odpustowe mają miejsce również w święto Wniebowzięcia NMP – 15 sierpnia, i w święto Podwyższenia Krzyża św. – 14 września.

Górę św. Anny odwiedziło 3 papieży: arcybiskup Achille Ratti – późniejszy papież Pius XI, kardynał Joseph Ratzinger – późniejszy papież Benedykt XVI, i św. Jan Paweł II w dniu 21 czerwca 1983 roku. Papież zwierzył się wówczas: *Jak tutaj wylądowałem i wysiadłem z helikoptera, wojewoda opolski powiedział mi tak: „No, przynajmniej jeden raz w czasie tej pielgrzymki przyjeżdża na wieś, bo stale jeździ tylko po miastach, a Góra św. Anny to wieś”.* W Mszy św. papieskiej uczestniczyło wówczas 800 tysięcy wiernych. A jak to się stało, że Jan Paweł II tutaj przyjechał? Kiedyś, po starej znajomości, papież zaprosił arcybiskupa Alfonsa Nossola na kolację w Watykanie, a ten na stole przed papieżem ustawił figurkę... św. Anny Samotrzeciej. I Ona już swoje zrobiła!

Góra św. Anny to miejsce wyjątkowe, ze względu na wartość religijną, historyczną i krajobrazową, dlatego w 2004 roku została uznana za Pomnik Historii. Tutaj

uczestniczymy we Mszy św. koncelebrowanej z udziałem naszego ks. Proboszcza, i po krótkim odpoczynku ruszamy do Kamienia.

Kamień Śląski położony jest między Górą św. Anny a Opolem. Pałac jest jednym z najpiękniejszych zabytków Śląska. W średniowieczu był siedzibą rycerską rodu Odrowążów. Pod koniec XII wieku przyszedł tu na świat wielki polski święty: św. Jacek Odrowąż, tutaj urodził się również jego krewny – bł. Czesław. W Kamieniu urodziła się także bł. Bronisława – norbertanka z krakowskiego klasztoru na Zwierzyńcu.

Schyłek świetności rodu Odrowążów nastąpił w XV wieku, a posiadłość przechodziła z rąk do rąk śląskich rodzin. W 1945 roku Armia Czerwona splądrowała pałac, a w kaplicy został podłożony ogień: przypadły wszystkie pamiątki, które wiązały się ze świętym Dominikaninem. Dopiero w 1990 roku pałac został przekazany diecezji opolskiej, a w 1994 roku poświęcenia odnowionej kaplicy św. Jacka dokonał kardynał Joachim Meisner z Monachium.

Obecnie mieści się tutaj Centrum Kultury i Nauki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego. Zwiedzanie tego wyjątkowego miejsca, położonego w uroczym otoczeniu przyrody parkowej, kończymy w przepięknej kaplicy odmówieniem litanii ku czci św. Jacka.

Kolejnym miejscem, do którego dotarliśmy na trasie naszej „śląskiej” pielgrzymki, było Sanktuarium Matki Bożej Kochawińskiej w Gliwicach. Kochawina była małą miejscowością, położoną na południe od Lwowa, która cieszyła się sławą lwowskiej „Jasnej Góry”.

Cudowny obraz, o rozmiarach 70x100cm, pochodzi z XVII wieku i jest piękną kopią obrazu Matki Bożej Śnieżnej. Maryja na lewym ramieniu trzyma Dzieciątka Jezus, które prawą ręką błogosławi, a w lewej trzyma książkę. Jak zapisano w kronice parafii kochawińskiej – obraz Matki Bożej zobaczyła w 1646 roku na przydrożnym drzewie dziedziczka Anna Wojankowska z pobliskiej Rudy, gdy ciągnące jej powóz konie uklęknęły na widok wielkiej jasności bijącej wśród liści.

W 1755 roku arcybiskup lwowski Mikołaj Wyżycki ogłosił obraz jako cudowny i sam wprowadził go do nowej świątyni. Niezwykłe wydarzenie miało miejsce w 1818 roku. Przybyła tu w zimie zboląta matka z wątłym jednorocznym synkiem. Mówiła: *Jeśli ma umrzeć, niech umiera u stóp Matki Bożej.* Uzdrawionym wtedy dzieckiem okazał się późniejszy biskup krakowski – Albin kardynał Dunajewski. W 1894 roku obchodzono 250-lecie zjawienia się cudownego obrazu i arcybiskup lwowski Józef Bilczewski ogłosił Matkę Bożą Kochawiną Królową archidiecezji. W sierpniu 1912 roku – za zgodą papieża – dokonał uroczystej koronacji świętych Postaci i opiekę nad sanktuarium powierzył Księżom Jezuitom. Jezuiaci w 1944 roku, w trosce o obraz, przenieśli go do Starej Wsi koło Brzozowa.

Dopiero w 1974 roku obraz został uroczystie wprowadzony do nowego kościoła pw. św. Bartłomieja w Gliwicach. Patronuje miastu i pielgrzymom zgodnie z napisem na obrazie: **Matko przez Boga wybrana, bądź dla nas drogą.**

Kiedy przyjechaliśmy do sanktuarium – był ślub, a potem zaraz nabożeństwo różańcowe. W tej sytuacji, po krótkiej modlitwie Księża Jezuita zaprosili nas do sali parafialnej, poczęstowali kawą, herbatą i ciastem oraz opowiedzieli historię kościoła. I dopiero po tym uroczym przyjęciu wyruszyliśmy w dalszą drogę.

I tak dojechaliśmy do Piekar. **Piekary Śląskie** są duchową stolicą Górnego Śląska, a niektórzy uważają, że to śląska „Jasna Góra”. Dzieje sanktuarium sięgają XIV wieku, w 1318 roku stanął w Piekarach niewielki drewniany kościół pw. św. Bartłomieja z ołtarzem Niepokalanego Poczęcia NMP.

W XVII wieku opiekę nad sanktuarium przejęli Księża Jezuita, którzy w okresie potopu szwedzkiego, w obronie przed najeźdźcami, parokrotnie przewozili cudowny obraz do Opola. I w 1702 roku... obraz pozostał w Opolu na stałe, a w Piekarach umieszczono jego kopię.

Prawdziwy rozwój maryjnego sanktuarium nastąpił w II połowie XIX wieku, kiedy funkcję proboszcza pełnił ks. Jan Alojzy Nepomucen Ficek, świątobliwy i płomienny apostoł Maryi i Śląska. W latach 1842—1849 wybudował nowy kościół w stylu neoromańskim. Gdy w 1925 roku powstała diecezja śląska – w tym roku w dniu 15 sierpnia obraz Matki Bożej Piekarskiej został po raz pierwszy ukoronowany przez nuncjusza apostolskiego, arcybiskupa Lorenzo Lauri. Podczas II wojny światowej korony skradziono i 13 czerwca 1965 roku ponownej koronacji dokonał kard. Stefan Wyszyński. W 1984 roku korony skradziono po raz drugi i trzeciej koronacji dokonał w 1985 roku ordynariusz diecezji – biskup Herbert Bednorz.

W okresie międzywojennym rozpoczęły się tradycyjne pielgrzymki kobiet i dziewcząt z okazji uroczystości

Wniebowzięcia NMP oraz mężczyzn i chłopców w ostatnią niedzielę maja. Obecny na takiej pielgrzymce niemiecki prałat Helmut Holzapel z RFN napisał: *Nigdzie na świecie nie znajdują się takie rzesze robotników na jednym miejscu, jak tutaj.*

Św. Jan Paweł II pragnął w czasie pierwszej pielgrzymki do Polski przybyć do Piekar, ale władze PRL nie zgodziły się. Taka pielgrzymka odbyła się dopiero 20 czerwca 1983. Papież powiedział tak: **Czekałem na to spotkanie od 1978 roku wytrwale i z ufnością.** Trzeba było, aby Piekary same tym razem wyruszyły na pielgrzymkę: Msza św. odbyła się na lotnisku w Muchowcu w pobliżu Katowic, uczestniczyło w niej – mimo ulewnego deszczu – około 3 miliony wiernych i było to najliczniejsze spotkanie Jana Pawła II w Polsce.

Papież Jan Paweł II był mocno związany z sanktuarium w Piekarach: w latach 1965—1978 był aż 14 razy w Piekarach, odprawiając Mszę św. i głosząc słowo Boże; dla sanktuarium ofiarował paschał i stułę (1979) oraz złotą różę (1983).

Wielką postacią w dziejach sanktuarium był biskup Herbert Bednorz, który – w okresie rządów Edwarda Gierka – toczył wielkie boje o wolne niedziele. Górnicy i lud śląski poparł swojego biskupa, promując słynne hasło, które i dziś używa „Solidarność”: **Niedziela jest Boża i nasza.** W 1984 roku Stolica Apostolska wyraziła zgodę, aby do litanii loretańskiej wprowadzić – tylko w diecezji katowickiej – wezwanie: **Matko sprawiedliwości i miłości społecznej, módl się za nami.**

Po modlitwie w sanktuarium – udaliśmy się jeszcze do muzeum, którego bogate zbiory nas zachwyciły. Tym bardziej, że byliśmy oprowadzani przez uroczą i pełną pasji przewodniczkę, która ukazała nam wielkie bogactwo duchowe tego miejsca.

Oglądając na video film o Janie Pawle II – pełni wrażeń wracaliśmy do Krakowa.

Adam Markowski

Na zdjęciu:
Pielgrzymi
w wejściu
do sanktuarium
na Górze
Świętej Anny

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Śp. Jan Rybarski

urodził się 7 czerwca 1941 roku w Czernichowie k. Żywca, zmarł 21 listopada 2018 roku. W latach 1955–1959 uczył się w Salezjańskiej Średniej Szkole Muzycznej Organistów w Przemyślu.

Od 1 października 1959 roku pracował jako organista w naszej parafii, a w 1968 roku podjął pracę z naszym Chórem Mariańskim jako dyrygent i dyrektor artystyczny. Studia na wydziale Wychowania Muzycznego w Akademii Muzycznej w Krakowie ukończył w 1979 roku. W latach 1985–1989 prowadził zajęcia z dyrygowania w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (jego uczniem m.in. był dr hab. Włodzimierz Siedlik, a także obecny dyrektor Archidiecezjalnej Szkoły Organistowskiej w Krakowie – prof. dr hab. Wiesław Delimat). Od 1995 do 1998 r. prowadził zajęcia muzyczne u Ojców Karmelitów Bosych w Krakowie, zaś w latach 1997–2003 wykłady z muzyki kościelnej w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy. W 1995 r. został dyrektorem artystycznym krakowskiego oddziału Polskiego Związku Chórów i Orkiestr. Wielokrotnie zasiadał w jury różnych konkursów chórów i orkiestr. W 2001 roku uzyskał kwalifikację I stopnia sztuki muzycznej w zakresie prowadzenia zespołów wokalnych i wokalo-instrumentalnych w Akademii Muzycznej w Krakowie (ówczesny odpowiednik doktoratu).

W 2000 roku otrzymał Medal papieski Jana Pawła II „Pro Ecclesia et Pontifice” za zasługi dla muzyki kościelnej i Kościoła, z okazji 50. nieprzerwanej działalności Chóru Mariańskiego (dla Chóru i Dyrygenta); w 2006 roku papież Benedykt XVI odznaczył go Orderem Świętego Grzegorza (S. Gregorii Magni classis civilis) – order wręczył ks. kard. Stanisław Dziwisz 18 listopada 2006 roku. A w dniu 17 stycznia 2010 roku (w obecności całego zespołu Chóru Mariańskiego) p. Andrzej Duda – minister w kancelarii Prezydenta RP udekorował dra Jana Rybarskiego Złotym Krzyżem Zasługi, przyznany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Lecha Kaczyńskiego.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w czwartek 29 listopada: Mszy św. o godz. 11.00 w naszym kościele przewodniczył ks. kardynał Stanisław Dziwisz, z licznym udziałem księży i wiernych, a o godz. 13.30 nastąpiło odprowadzenie ciała Zmarłego do grobowca na Cmentarzu Rakowickim.

ks. Wojciech Kałamarz CM

WAŻNE INFORMACJE

Świece

Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom do nabycia w zakrystii i kancelarii parafialnej

RORATY: MSZA ŚWIĘTA
O MATCE BOŻEJ W ADWENCIE
jest odprawiana
od poniedziałku do soboty o godz. 7.00,
a dla rodziców z dziećmi
od poniedziałku do piątku o godz. 18.30

W SOBOTĘ 8 GRUDNIA:
UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO
POCZĘCIA NAJSW. MARYI PANNY

ADWENTOWE REKOLEKCJE PARAFIALNE

Sobota (8 grudnia) – Msza św. z nauką rekolekcyjną o godz. 18.30;
niedziela (9 grudnia) – Msze św. z nauką rekolekcyjną o godz. 6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 15.00, 16.30 i 18.30.

Poniedziałek, wtorek i środa (10, 11 i 12 grudnia) – wspólne modlitwy o godz. 8.40, 14.40 i 18.10;
Msze św. z nauką rekolekcyjną o godz. 7.00, 9.00, 15.00 i 18.30.

Spowiedź św. rekolekcyjna w środę (12 grudnia) w godz. 6.00–10.00 i 14.00–18.00.

REKOLEKCJE AKADEMICKIE

Niedziela, poniedziałek, wtorek i środa (9–12 grudnia) – Msze św. z homilią o godz. 20.00 (poniedziałek i wtorek: po Mszy św. nauka rekolekcyjna i adoracja).

Spowiedź św. rekolekcyjna w środę (13 grudnia) w godz. 18.00–20.00.

Rekolekcje prowadzi ks. Jacek Wachowiak CM

INFORMACJE
PARAFIALNE**MSZE ŚW. W NIEDZIELE:**

6.30, 8.00, 9.30, 11.00 (dzieci),
12.30, 15.00, 16.30, 18.30,
20.00 (studenci);

w kaplicy akademickiej:

11.00 – dzieci przedszkolne
(z wyjątkiem 23 i 30 grudnia)

MSZE ŚW. W TYGODNIU:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 15.00,
18.30, 20.00 (z wyjątkiem sobót
i ostatnich dni grudnia)

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA**w tygodniu:**

w godzinach **6.00÷9.00;**
18.00÷19.00; 19.30÷20.00
(z wyjątkiem sobót i ostatnich dni
grudnia)

w niedziele:

pół godziny przed Mszą św.

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna od poniedziałku do piątku:
w g. **10.00÷12.00 i 16.00÷18.00**

Tzw. kurs przedmałżeński

w grudniu nie odbędzie się!

Katolicka Poradnia Rodzinna:

poniedziałki, godz. **18.00÷19.00;**
środy, godz. **18.15÷19.15**

Klub Parafialny

czynny od wtorku do piątku:
w godz. **14.00÷16.00**

Dyżur Stowarzyszenia Miłosierdzia:

poniedziałki, w godz. **15.00÷18.00**
czwartki, w godz. **9.00÷12.00**

NUMERY TELEFONÓW

kancelaria: **12-622-59-21;**
zakrystia: **12-622-59-27;**
dyżurny: **12-622-59-19**

NR KONTA PARAFII:

Bank PEKAO S.A.

04 1240 1431 1111 0000 1045 8488

Kalendarium duszpasterskie

GRUDZIEŃ

- 1 (sobota): **Pierwsza sobota miesiąca:** *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP* o godz. 7.40; Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP o godz. 8.00.
- 2 (niedziela): **1. niedziela Adwentu.**
Dzień pomocy Kościołowi na Wschodzie.
Kwesta Stowarzyszenia Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo na rzecz parafian ubogich i potrzebujących.
- 5 (środa): Uroczystości **pierwszej środy miesiąca** o godz. 18.00: nabożeństwo różańcowe, nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, procesja światła i Msza św. «roratnia».
- 6 (czwartek): **Pierwszy czwartek miesiąca:** dzień modlitwy o nowe powołania oraz o świętość kapłanów.
- 7 (piątek): **Pierwszy piątek miesiąca:** odwiedziny kapłanów w domach chorych – od godz. 9.00; dodatkowa Msza św. z udziałem dzieci – o godz. 16.30.
- 8 (sobota): **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny:** Msze św. o godz. 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 15.00 i 18.30.
Błogosławieństwo matek oczekujących narodzin dziecka – po każdej Mszy Świętej.
- 9 (niedziela): **2. niedziela Adwentu.**
Początek **rekolekcji adwentowych** (*patrz s. 11*).
- 15 (sobota): Spotkanie *opłatkowe* dla ministrantów i krucjatek z rodzicami o godz. 16.00.
- 16 (niedziela): **3. niedziela Adwentu.**
- 20 (czwartek): Spotkanie *wigilijne* dla osób ubogich i samotnych w Domu Katolickim o godz. 14.00.
- 23 (niedziela): **4. niedziela Adwentu.**
- 24 (poniedziałek): Wigilia uroczystości Narodzenia Pańskiego.
Msze św. tylko w godzinach przedpołudniowych: o godz. 6.00, 7.00, 8.00 i 9.00.
- 25 (wtorek): **Uroczystość Narodzenia Pańskiego.**
Pasterka o północy; składka podczas *Pasterki* będzie przeznaczona na Fundusz Obrony Życia SOS.
Składka świąteczna jest przeznaczona na wsparcie działalności charytatywnej Stolicy Apostolskiej.
- 26 (środa): **Święto św. Szczepana, Pierwszego Męczennika.**
Msze Święte w porządku niedzielnym.
Składka jest przeznaczona na wsparcie Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.
- 27 (czwartek): Święto św. Jana, Apostoła i Ewangelisty.
- 28 (piątek): Święto Świętych Młodzianków, męczenników.
- 30 (niedziela): **Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa.**
Uroczysta Msza św. **w intencji rodzin** – o godz. 11.00.
- 31 (poniedziałek): Uroczysta Msza św. **dziękczynna za łaski Roku Pańskiego 2018** o godz. 18.30.

Z Życia Parafii... – pismo parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie; nakład: 2.500 bezpłatnych egzemplarzy

Redakcja: ks. Bogdan Markowski CM (redaktor naczelny), ks. Wojciech Kałamarz CM (redaktor techniczny), Adam Markowski

Adresy: Parafia NMP z Lourdes, ul. Misjonarska 37, 30-058 Kraków, tel.: (12) 622-59-19; www.misjonarska.pl; e-mail: deusdedit13@interia.pl

Druk (od zawsze): Firma PLATAN, Kryspinów 256, 32-060 Liszki, tel.: (12) 429-96-60; www.wydawnictwoplatan.pl